

og endvidere bruger denne Plan som Begrundelse for at føre Færdselen ad visse bestemte Veje gennem Byen, skulde dermed være sagt, at Hensigten ogsaa er at følge Motororganisationerne, for ellers vilde det jo være underligt netop at støtte sig til deres Skrivelse; men det kan ikke nægtes, at naar man læser Lovforslaget igennem, viser det sig, at der er et og andet, som peger i modsat Retning eller i hvert Fald i en noget anden Retning. For det første siges det ikke klart i Betænkningen, at man vil følge Motororganisationerne, og for det andet er der Ting i Betænkningen, som kan tydes i modsat Retning, idet der findes en Passus om, at der skal forhandles om Udvidelse af Viadukten ved „Galsklint“-Vejen. Men hvis det er Hensigten at følge Motororganisationerne, er der, saa vidt jeg kan skønne, ikke noget at forhandle om her, thi saa skal man netop udvide denne Viadukt. I det hele taget er det jo ingen Hemmelighed, at Folketingsudvalget har arbejdet med tre Vejplaner. For det første har det arbejdet med Planen om at gaa i en Bue udenom Middelfart By. Denne Plan har man forladt. Dernæst har det arbejdet med det Projekt, som man paa Stedet i hvert Fald kalder for Hessgade-Projektet, altsaa Planen om at føre Trafikken gennem Hessgade, og endelig med Motororganisationernes Forslag. Jeg vil gerne understrege, at denne sidste Færdselsvej efter min Mening er langt at foretrække, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om Ministeren har taget Standpunkt til dette Projekt, og om han er stemt for at følge Motororganisationernes Forslag; og hvis der ikke er taget Standpunkt til Spørgsmaalet, vil jeg meget indtrængende henlede baade den højtærede Ministers og det paatænkte Udvalgs Opmærksomhed paa den Vej, jeg her har peget paa.

Hvis jeg lidt nærmere skulde begrunde, hvorfor jeg vil anbefale at føre Biltrafikken ad den gamle Kongebrovej, vil jeg for det første nævne, at derved imødekommer man Motororganisationernes Ønsker, og det synes jeg der kunde være god Grund til, da det jo er Motororganisationerne, der skal betale saavel Broen som Vejen til Broen. Dette maa ikke misforstaas saaledes, at jeg vil beklage Motororganisationerne, thi saa vidt jeg ved, er det dem, der har krævet Broen, og det er ogsaa dem, der vil have Gavn af Broen — det er jo ogsaa blevet oplyst i det andet høje Ting, at Motororganisationerne har været indforstaaet med; at de skulde betale Broen, naar den kom —, men jeg mener

blot, at der kunde være Grund til at tage det størst mulige Hensyn til de Ønsker, som er fremkommet fra den Side. Endvidere vil man ved at vælge denne Færdselsvej imødekomme de Ønsker, som er fremkommet fra Middelfart By. Byen vil jo ikke udelukkende komme til at høste Fordel af den Færdselsbro, der her er Tale om at bygge, jeg kan blot pege paa, at f. Eks. det store Færgeselskab, som har været en god Skatteyder for Byen, vil forsvinde, ligesom der er en Del Fiskere og andre, som har haft en ikke ringe Fortjeneste ved at fæрге Cyklister, Motorcyklister og andre rejsende over, hvis Indtægter herved vil ophøre i det Øjeblik Færdselsbroen bliver taget i Brug. Men dertil kommer, og det er naturligvis det vigtigste, det afgørende, at man ved at følge Motororganisationerne og Middelfart Byraads Forslag vil faa den bedste Færdselsvej, den korteste Færdselsvej. Man vil undgaa snævre Gader og bratte Vejsving, som de motorkørende ellers skulde passere, naar de skal ind gennem Byen. Man vil endvidere faa en Vej, som vil blive betydelig billigere end i hvert Fald de første Vejplaner, som var knyttet til dette Lovforslag. Men naturligvis erkender jeg Berettigelsen af det gamle Ord, som siger, at noget er bedre end intet. Kan man ikke faa det bedste, maa man nøjes med det næstbedste, og jeg vil i hvert Fald paa ingen Maade være med til at forhale Forslagets Gennemførelse; jeg mener, det gælder om at fremme det saa meget som muligt. Men jeg vil bede det Udvalg, som bliver nedsat, velvilligt undersøge de Vejplaner, som jeg her har gjort mig til Talsmand for.

Ud over disse Bemærkninger har jeg egentlig kun et enkelt Spørgsmaal, som jeg gerne vil stille til den højtærede Trafikminister, et Spørgsmaal angaaende Udvidelsen af den Viadukt, som jeg nævnte for et Øjeblik siden. Jeg vil gerne tillade mig at opfatte det som en Elskværdighed, naar det hedder i Betænkningen, at der skal forhandles mellem Staten og den paagældende Kommune om denne Udvidelse, og hvis det skal opfattes saaledes, vil jeg gerne takke for det Hensyn, som man har vist os paa dette Punkt. Men der kan jo ogsaa lægges en anden Fortolkning i disse Ord, og jeg ved, der er blevet lagt en anden Fortolkning i dem, nemlig at „forhandle“ skal betyde „handle“, med andre Ord, at Kommunen skal ofre et større eller mindre Beløb for at faa Biltrafikken ledet den Vej, der her er Tale om. Hvis det er Tilfældet, vil jeg meget beklage det, og jeg synes, det vilde være ganske ulogisk, at Kommunen skulde